

لینا روزبه؛
خبرنگار، نویسنده و شاعر.

انتخابات پارلمانی با حضور...

سال دوم
شماره ۵۸
دوشنبه
۳۰ میزان ۱۳۹۷
قیمت ۱۰ افغانی
Monday
October 22 2018
Vol. 2
No. 58

اگر مردان می توانستند حامله شوند، آن وقت سقط جنین آیین مقدسی می شد!

تیموتی لیری

رویکرد نیمه

مشارکت و سطح آگاهی زنان در انتخابات

در سال‌های اخیر، زنان افغانستان با انجام کارهای بزرگ و موفقیت‌های بسیار در مسایل مختلف ثابت کردند که آن‌ها از قدرت فوق‌العاده‌ای برخوردارند. تنها چیزی که عامل ماندن‌شان در پست‌های خانه است نیازمندی‌شان در سطوح مختلف می‌باشد. در کشور عقب‌مانده و جنگ‌زده‌ی مثل افغانستان، سنت‌ها و کلیشه‌های مذهبی و فرهنگی مانع رشد و توانمند شدن آن‌هاست. این مسایل در طول چند سال اخیر به صورت درستی بازتاب یافتند.

باورهای سنتی به شکل نادرستی در اذهان جای گرفته و بسیاری‌ها به این باور اند که زنان ضعیف و ناتوان‌اند. از آنجایی که این طرز تفکر به عنوان اصل در نظر گرفته می‌شود، متغیر ساختن اذهان و جایگزین کردن واقعیت‌ها در مورد زنان، کاری ساده‌ای نیست. ساده نیست چون همه به این باور اند که حقیقت همین است و گرنه چطور می‌توانست این افکار سال‌های سال اساس زنده‌گی و طرز تفکر مردم قرار بگیرد. با این که جاسازی افکاری انسانی آسان نیست، اما غیر ممکن هم نیست. سال‌های گذشته به مراتب وحشتناک‌تر بود، اما امروزه شاهد تغییراتی زیادی هستیم. تا چند سال پیش زنی نمی‌توانست بدون محرم شرعی از خانه بیرون شود، اما در سال‌های اخیر دختران و زنانی زیادی برای درس خواندن و انجام کارهای جز آشپزی و... یا فراتر از قلمرو تعیین شده گذاشتند و بیرون از محدوددهی خانه رفتند.

این بار، میزان مشارکت زنان در انتخابات پارلمانی ۱۳۹۷ نشان‌دهنده‌ی سطح آگاهی و ظرفیت آن‌ها بود. حضورشان مهر تایید گذاشت بر این که زنان افغانستان با تمام چالش‌های پیش‌رو، مشتاق‌اند تا سرنوشت‌شان را با دست‌ان خود رقم بزنند. به خوبی نشان دادند که آن‌ها برای رهایی از مشکلات می‌جنگند و نیز می‌توانند در سطح تصمیم‌گیری‌های بزرگ قرار بگیرند.

این تغییرات را باید هم چون الگوی بزرگی برای توانایی بانوان در نظر داشت. چون آن‌ها برخلاف باور عموم، بدون ترس از انتحاری و انفجار به پای صندوق‌های رای رفتند و رای دادند.

حضور زنان باسواد در پارلمان؛ عبور از مردسالاری سیاسی

صفحه ۳

شرکت نما سازی و کتاره نکلی پامیر

اجرای هر نوع نمای الکو بان و شیشه، کتاره نکلی و المونیمی، کلکین و دروازه های پی وی سی از مشهور ترین کمپنی های جهان

شماره های تماس: ۰۷۸۰۴۸۳۴۳۴ - ۰۷۹۱۴۸۳۴۳۴
آدرس: کابل، جاده شهید مزاری، قلاي ناظر، روبروی شرکت مخابراتی سلام

«اتاقی از آن خود»

زنی که می‌خواهد داستان بنویسد، باید پول و اتاقی از آن خود داشته باشد

«اتاقی از آن خود» در سال ۱۹۲۹ در ۴۷ ساله‌گی ویرجینیا وولف نویسنده انگلیسی منتشر شد. این کتاب یکی از مشهورترین کتاب‌های وی می‌باشد و در کلاس‌های آیین نگارش در پایه‌های مختلف تحصیلی دانشگاهی تدریس می‌شود. اتاقی از آن خود را «شکل دهنده‌ی جریان نظری فمینیستی و به

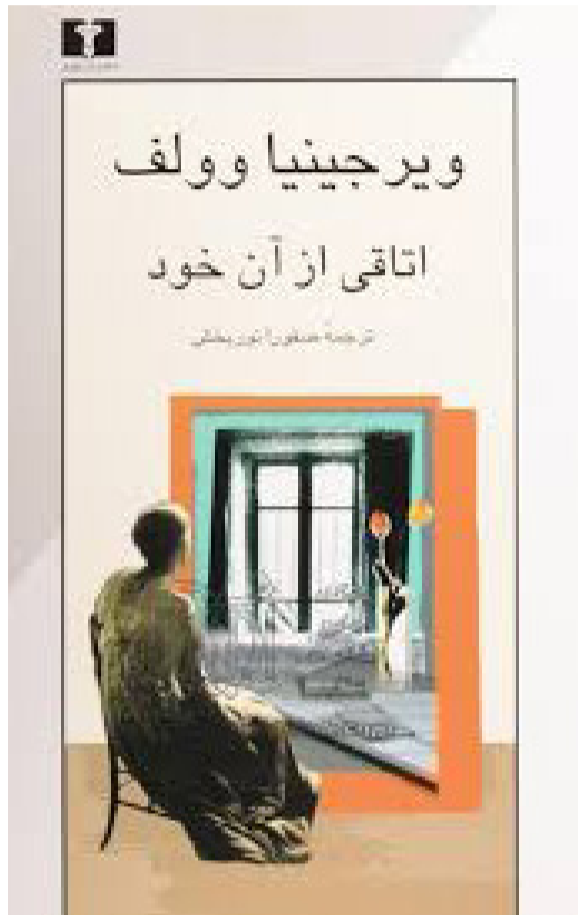
بیش‌تر از چند ماهی طول نمی‌کشد: «با چنان سرعتی می‌نوشتم که وقتی قلم به دست می‌گرفتم مثل بطری آبی بودم که سر و ته شده باشد. با نهایت سرعتی که می‌توانستم می‌نوشتم؛ بیش از حد سریع. حالا برای تصحیح آن نوشته‌ها باید زحمت بکشم، اما این روش به آدم آزادی می‌دهد و

جدی‌ترین موضوع در این کتاب، پرداختن به گم‌نامی تاریخ ادبیات زنان، جا افتادن شیوه‌های مردانه در ادبیات جمعی و ترویج خشونت‌های ذاتی مردانه در ادبیات و هنر می‌باشد. هم‌چنان تأکید می‌ورزد و امیدواری خلق می‌کند به قوی شدن جنبه‌های مادی در زنده‌گی زنان و نیز پیدایش سبک نوشتاری زنانه در ادبیات و شعر.

اتاقی از آن خود را می‌توان حاصل تاملاتی چندین ساله‌ی وولف در مورد جایگاه زنان در جوامع مردسالار دانست. او به شکل بی‌ظنیری برتری مردان را نسبت به زنان به چالش کشید. او مطرح کرد: آیا واقعاً زنان در تاریخ و فرهنگ جایگاهی ندارند و فاقد نبوغ و خلاقیت هستند؟ چرا زنان باید تحت نظارت مردان باشند؟ چرا باید مردان در رفاه و آزادی بیش‌تری نسبت به زنان به سر برند در حالی که زنان حق ندارند بدون اجازه مردان دست به انجام کاری بزنند.

وولف مطرح می‌کند که در دنیای مردسالار، برای رسیدن به رفاه داشتن اتاقی از آن خود، ابتدایی‌ترین نیازی است که هر زنی باید داشته باشد. چون در این صورت زنان می‌توانند در ساحت مربوطه‌ی خودشان هرآنچه خودشان دوست دارند را انجام بدهند. «اتاقی از آن خود یعنی اتاقی خارج از محیط آشپزخانه و اتاق خواب و نشیمن، اتاقی که بتوان بی‌هیچ مانعی در آن نشست و نوشت، اتاقی آزاد از قید شوهر و بند فرزندان و کاری بی‌پایان خانه. زنی که می‌خواهد داستان بنویسد، باید پول و اتاقی از آن خود داشته باشد.»

وولف در این اثر به موضوع خاص تحت نام «خواهر شکسپیر» اشاره می‌کند. این عنوان جایگاهی بارزی در ادبیات فمینیستی پیدا می‌کند. او نوشته است: «مثلن، اگر شکسپیر خواهری با نبوغ فوق‌العاده به نام جودیت داشت، غیرممکن بود هم‌چون برادرش چنین نمایش‌نامه‌هایی بنویسد. آن‌گاه که شکسپیر امکان حضور در لندن و تماشاخانه‌های آن را یافت، خواهرش مجبور بود، جوراب‌های او را وصله‌پینه کند و یا در آشپزخانه مراقب باشد تا غذا نسوزد. او اگر از وظیفه‌ی خویش سرپیچی می‌کرد، کتک جانانه‌ی پدر در انتظارش بود. اگر هم شهادت به خرج می‌داد و به تئاتری نزدیک می‌شد، نتیجه این بود که، در شبی زمستانی به زنده‌گی خویش پایان

اجازه می‌دهد از فکری به فکر دیگر بپرد.» مقاله منتشر شده در نشریه فوروم، به سبک آکادمیک و روش استدلالی رایج بوده، اما کتاب اتاقی از آن خود که نیز به موضوع مشابهی می‌پردازد، شیوه نگارشی طنز آمیز دارد و سنت را به بازی می‌گیرد. او در این کتاب مخاطب را هم‌دست خودش می‌کند و واقعیت را با خیال عجیب می‌سازد. می‌توان گفت که تنها دلیل‌اش برای این کار این بوده که؛ دلایل خود را با تاثیرگذارترین شیوه‌ی ممکن ارایه دهد.

طور خاص نقد ادبی فمینیستی می‌دانند». این کتاب پس از چندین سخن‌رانی وی با عنوان «زن و داستان» در کالیج نیوهم و گرتن نوشته شد. در اول مقاله‌ای تحت همین عنوان در یک مجله ادبی در نیویورک نوشت. پس از آن، چنانچه در دفتر خاطراتش نوشته، قصد نوشتن امواج را داشته، اما فکر نوشتن کتابی با همین عنوان رهاش نمی‌کند و این باعث می‌شود که شروع به نوشتن آن نماید. چنانچه خودش بیان کرده، نوشتن این کتاب

وولف مطرح می‌کند که در دنیای مردسالار، برای رسیدن به رفاه داشتن اتاقی از آن خود، ابتدایی‌ترین نیازی است که هر زنی باید داشته باشد. چون در این صورت زنان می‌توانند در ساحت مربوطه‌ی خودشان هرآنچه خودشان دوست دارند را انجام بدهند. «اتاقی از آن خود یعنی اتاقی خارج از محیط آشپزخانه و اتاق خواب و نشیمن، اتاقی که بتوان بی‌هیچ مانعی در آن نشست و نوشت، اتاقی آزاد از قید شوهر و بند فرزندان و کاری بی‌پایان خانه. زنی که می‌خواهد داستان بنویسد، باید پول و اتاقی از آن خود داشته باشد.»

جدی‌گیسو
کس فروغ فرخزاد

ماتکیه داده نرم به بازوی یک‌دیگر
در روح مان طراوت مهتاب عشق بود
سرهای مان چو شاخه سنگین ز بار و برگ
خاموش بر آستانه محراب عشق بود
من هم چو موج ابر سپیدی کنار تو
برگیسوم نشسته گل مریم سپید
هر لحظه می‌چکد ز مرگان نازکم
بر برگ دست‌های تو آن شبم سپید
گویی فرشته‌گان خدا در کنار ما
بادست‌های کوچک‌شان چنگ می‌زدند
در عطر عود و ناله‌ی اسپند و ابر و دود
محراب را ز پاکی خود زنگ می‌زدند
پیشانی‌ای بلند تو در نور شمع‌ها
آرام و رام بود چو دریای روشنی
باساق‌های نقره‌یی نشانش نشسته بود
در زیر پلک‌های توری‌یای روشنی
من تشنه‌ی صدای تو بودم که می‌سرود
در گوشم آن کلام خوش دل نوازا
چون کودکان که رفته ز خود گوش می‌کنند
افسانه‌های کهنه‌ی لب‌ریز راز را
آن‌گه در آسمان نگاهت گشوده گشت
بال بلور قوس قزح‌های رنگ رنگ
در سینه‌ی قلب روشن محراب می‌تپید
من شعله‌ور در آتش آن لحظه درنگ
گفتم خموش، آری
و هم چون نسیم صبح لرزان و بی‌قرار وزیدم
به سوی تو
اما تو هیچ بودی و دیدم هنوز
در سینه هیچ نیست به جز آرزوی تو

مجازش
کس عزیزه اکبریان

بانوان می‌توانند برابر با مردان فعالیت کنند

وقتی دوشادوش مردان می‌دوم هیچ ناتوانی نسبت به آن‌ها احساس نمی‌کنم

او در مورد ورزش می‌گوید، ورزش یکی از رشته‌های خوب برای صحت‌مندی و سلامتی بوده و از طرف دیگر می‌توان برای دیگران ثابت نمود که دختران نیز می‌توانند در رشته‌های متفاوت، مانند مردان شرکت نموده و زمینه رشد و پیش‌رفت را برای خویش مهیا سازند.

پیام او به دیگر دختران این است که هر رشته‌ای را که دوست دارند با تلاش و کوشش به سوی آن حرکت کنند. هرچند که در این مسیر با مخالفت‌های چون خانواده، اقارب و جامعه روبه‌رو می‌شود، اما تسلیم نشده و به راه خویش ادامه دهند و برای آن‌ها نشان بدهد که دختران نیز می‌توانند همانند مردان کار و فعالیت کنند.

گفته می‌شود در رقابت دوش ماراتون امسال بیش از یک‌صد بانوی ورزش کار از ولایت‌های مختلف کشور نیز اشتراک داشتند. این مسابقه در چهار سال گذشته به هم‌کاری دفتر ماراتون افغانستان، اداره محلی بامیان با هم‌کاری مالی شرکت مخابراتی اتصالات در بامیان برگزار می‌شود.

مریم محمدی از سه سال به این طرف در مسابقات دوش ماراتون در ولایت بامیان شرکت نموده است. او در دور دوم مقام چهارم، دور سوم مقام دوم و در دور چهارم مقام اول را کسب نمود. مریم که از چندین سال به این طرف در رشته‌های مختلف ورزشی شرکت نموده است در مورد اولین فعالیت‌اش می‌گوید: «در قدم اول زمانی که به ورزش روی آوردم از طرف خانواده و اقارب نادیده گرفته می‌شدم، ولی زمانی که در دور مسابقات مقام آوردم دیدگاه خانواده و اقارب نسبت به من تغییر نموده و مرا تشویق می‌کنند. او می‌گوید در کنار ورزش دوش، بایسکل رانی، اسکیت، والیبال و از طرف زمستان اسکی نیز مهارت دارم و در مسابقات شرکت نموده‌ام. او اضافه کرد، خوش‌حالم که می‌توانم ورزش کنم و از طرف دیگر دوشادوش برادران خود بدوم و این برایم بسیار خوش‌آیند بوده. من به این باور رسیدم که آری من می‌توانم همانند پسران به خوبی ورزش نموده و مقام کسب کنم و واز این که در کنار پسران می‌دویدم برایم انگیزه می‌داد و هیچ‌گونه ناتوانی نسبت به دیگران احساس نمی‌کردم.

گفت و گو

کح حسین احمدی

گفت و گو با دکتر محمد امین رشادت، جامعه‌شناس و استاد دانشگاه

آقای دکتر، خرسندیم که زمان تان را جهت گفت و گو با ما اختصاص دادید. خواستیم در رابطه به وضعیت سیاسی و اجتماعی زنان در افغانستان و ارتباط این مسایل با انتخابات، با شما گفت و گویی داشته باشیم. در ابتدا بگویید که اکنون وضعیت سیاسی و اجتماعی زنان در افغانستان از نظر شما چگونه است؟

تشکر از شما و هم کاران تان در هفته‌نامه نیم‌رخ. در رابطه با پرسش شما اگر در گام نخست تفکیک شود بین وضعیت سیاسی زنان و وضعیت اجتماعی

آنان، توضیح آن آسان‌تر خواهد

شد. در افغانستان وضعیت سیاسی

زنان را اگر نسبت به بیست سال

گذشته مقایسه کنیم و یا قبل از

آن درمی‌یابیم که زنان از جایگاه

سیاسی و حقوقی بهتر برخوردار

اند. پس از حادثه ۱۱ سپتامبر سال

۲۰۰۱ و روی کار آمدن یک نظام

دموکراتیک بر اساس قانون اساسی

جدید، برای زنان در افغانستان این

فرصت و زمینه مهیا شد که آنان

در سطوح مختلف نظامی سیاسی

حضور یابند و در نظام‌سازی کشور

سهام بگیرند و زنان توانستند در

وزارت‌خانه‌ها، مجلس نماینده‌گان،

مجلس سنا و شورای ولایتی راه

یابند. بنابراین نسبت به شرایط

گذشته در کشور و حتا نسبت به

کشورهای همسایه و شماری دیگر

از کشورهای دنیا، می‌توان گفت

که زنان در افغانستان از لحاظ

سیاسی جایگاه بهتری دارند.

اما از لحاظ اجتماعی و فرهنگی، وضعیت زنان

خوب و مطلوب نیست؛ به خاطر این که مردم

و بدنه اصلی جامعه که در روستاها زنده گی

می‌کنند، نسبت به زنان هنوز نگاه تبعیض آمیز

دارند و زنان هنوز شهروند درجه دوم به شمار

می‌روند و جامعه هنوز به حقوق و امتیازهایی که

قانون اساسی برای زنان قایل است، باور ندارند

و محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی هم‌چنان

در برابر زنان وجود دارد. در عین این که موانع

قانونی و رسمی از سر راه زنان برداشته است. از

همین رو، آن گونه که زنان می‌خواهند، شرایط

فرهنگی و اجتماعی برای شان مهیا نیست.

اگر بخواهیم وضعیت سیاسی و وضعیت اجتماعی زنان را با هم پیوند بدهیم، جایگاه سیاسی زنان در کشور چه تأثیری بر وضعیت اجتماعی آنان دارد؟

وضعیت سیاسی زنان با وضعیت اجتماعی آنان

رابطه مستقیم دارد. هر دو وضعیت با یک متغیر

دیگری هم در ارتباط اند و این متغیر اصلی سواد

و آموزش است. در صورتی که زنان دانش آموخته،

توانمند و فعال در سمت‌های سیاسی مانند

وزارت خانه‌ها، نماینده گی پارلمان و دیگر مراکز

تصمیم‌گیری حضور داشته باشند و توانمندی‌شان

را به اثبات برسانند. این مسئله به صورت کل

در راستای بهبود وضعیت زنان موثر است و این

امر سبب می‌شود که از یک سو آنان به عنوان

الگوهای موفق برای دیگر زنان ظاهر شوند و از

سوی دیگر نوع نگاه جامعه را می‌تواند نسبت به

زنان تغییر دهند و نشان بدهند که زنان می‌توانند

به عنوان کارگزاران سیاسی، فعالان سیاسی و

بازی‌گران سیاسی مطرح شوند و به لحاظ اجتماعی

و فرهنگی نیز صاحب منزلت شوند.

حضور زنان با سواد در پارلمان؛ عبور از مردسالاری سیاسی

زنان در عرصه سیاست، قبل از هر امر دیگری نیازمند استقلال اقتصادی است و استقلال اقتصادی باعث استقلال سیاسی می‌شود

قرار داد که چرا وضعیت فرهنگی و اجتماعی زنان نامطلوب است، دلیل‌اش این است که بیش‌تر نهادهای اجتماعی اصلی در اختیار مردان است و زنان هیچ سهمی در مدیریت آن‌ها ندارند نهادهای مثل اقتصاد، کار و بازار، سیاست، دین، تعلیم و تربیه و از همه مهم‌تر نهاد خانواده در کنترل مردان است و این نهادها نگاهی سنتی به نسبت به زنان دارند و جایگاه زنان در این نهادها به صورت سنتی مشخص است. وقتی که زنان در مهم‌ترین نهادهای اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی نقش مدیریتی و تأثیر گذاری ندارند، انتظار نمی‌رود که در حدود

ما در طول هفده سال گذشته، حضور زنان در سطوح مختلف سیاسی را شاهد بودیم، اما آن چه تغییر مطلوب نداشته، وضعیت اجتماعی زنان است، در حالی که زنان زیادی در وزارت‌خانه‌ها، پارلمان، سنا و ادارات دولتی وجود داشته‌اند. آیا عمل کرد زنان سیاست‌مدار اشکال داشته یا زمینه تغییر اجتماعی در افغانستان فراهم نشده است؟ هر دو موردی را که یاد کردید، این جا صدق

کم‌تر از دو دهه یک جهش یا انقلاب و یا تحول عظیم در وضعیت زنان در افغانستان ایجاد شود. دلیل عدم امکان این تحول هم محکم بودن دیوارهای مردسالاری است که تغییر انقلابی در وضعیت اجتماعی زنان را اجازه نمی‌دهد.

اما با وجود فرهنگ اجتماعی مردسالار و دیگر موانعی که سد راه زنان است، به خاطر وجود فضای دموکراتیک در کشور و فراهم شدن زمینه تحصیل زنان، می‌توان گفت که در بعضی از شهرها تغییر اندکی در نگرش جامعه نسبت به زنان ایجاد شده است.

به نظر شما، چرا نقش زنان در ساختارهای سیاسی و نظام افغانستان نمادین شده و برای تغییر نگرش جامعه نسبت به زنان که در عرصه سیاست و مدیریت برای آنان صلاحیت اجرایی بدهند چه راه کاری است؟

حضور نمادین زمانی شکل می‌گیرد که شخص از توانایی لازم برای مدیریت پُست و مقام‌اش برخوردار نباشد. از همین رو بخشی از سمبولیک شدن زنان در سمت‌های سیاسی به خود زنان برمی‌گردد که دانش سیاسی لازم را برای احراز یک کرسی سیاسی نداشته‌اند. از سوی دیگر حضور زنان در درون نظام افغانستان به خاطر این نمادین باقی ماند که هماهنگی و انسجام میان زنان سیاست‌مدار به وجود نیامد. زنانی که در سطوح مختلف سیاسی حضور داشتند، چون وابسته به جناح‌ها و جریان‌های مختلف سیاسی بودند به یک توافق جمعی نرسیدند که به صورت مشترک برای بهبود وضعیت زنان تلاش کنند و از منافع جنود دفاع کنند.

تغییر این وضع و تبدیل شدن نقش نمادین زنان به نقش تأثیر گذار در عرصه سیاست، زمانی ممکن

است که در ابتدا زنان توانمند شوند، زنان دانش آموخته و توانا با استقلال سیاسی وارد عرصه سیاست شوند تا بر نوع نگاه جامعه نسبت به زنان تغییر ایجاد کند. بنابراین، صرف حضور یک زن در مقام دولتی و سمت سیاسی مهم به معنای مشارکت تأثیر گذار نیست. زنان فعال و توانمند در هر سطحی که باشند تأثیر گذار هستند و حضور آنان نمادین نخواهد بود، بلکه می‌توانند نگرش جامعه را نسبت به زنان تغییر دهند.

اکنون ما در آستانه برگزاری انتخابات پارلمانی قرار داریم، به نظر شما انتخابات چه تأثیری بر سر نوشت سیاسی زنان دارد؟

انتخابات یکی از مولفه‌های مشارکت سیاسی است و مشارکت سیاسی یکی از مهم‌ترین شاخص‌های نظام دموکراتیک است. انتخابات فرصتی برای سهم‌گیری شهروندان در فرایندهای سیاسی است که هر شهروند حق رای دادن و رای گرفتن (کاندیدا شدن) را دارد. آن چه در انتخابات برای زنان مهم پنداشته می‌شود، این است که سهم‌گیری زنان در انتخابات از یک سو نفوس و جمعیت زنان و میزان علاقه‌مندی آنان را برای شرکت در فرایندهای سیاسی را نشان می‌دهد و از سوی دیگر مشارکت سیاسی نوعی توزیع مجدد قدرت است. اگر زنان مشارکت سیاسی فعال داشته باشند، باید قدرت میان زنان و مردان توزیع شود. از آن‌جا که زنان نصف جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و نظم دموکراسی از طریق انتخابات نیز زمینه حضور سیاسی آنان را فراهم کرده است، بنابراین زنان می‌توانند یکی از سهام‌داران بزرگ قدرت و سیاست در افغانستان باشند؛ زیرا انتخابات فرصتی برای توزیع مجدد قدرت میان زنان و مردان است و نوع عبور از مردسالاری سیاسی به شمار می‌رود.

هر چند نتیجه نهایی انتخابات هنوز مشخص نیست، با توجه به میزان حضور زنان در میان کاندیداهای پارلمانی و ورود زنان دانش آموخته در کارزارهای انتخابات پارلمانی این دوره، تأثیر گذاری و کارایی پارلمان آینده را در عرصه زنان چگونه بررسی می‌کنید؟

با اتکا به شناختی که من از شماری از کاندیداهای این دوره زنان دارم، زنان دانش آموخته، با تجربه و آراسته با دانش سیاسی هستند که در صورت ورود این طیف در پارلمان، به صورت قطعی آنان تأثیر گذار خواهند بود. هنوز مشخص نیست که به چه میزان از این زنان باسواد، توانا و با تجربه در پارلمان راه خواهند یافت، اما در صورت ورود این افراد و تشکیل پارلمان آینده با افراد نخبه، بدون شک که در مقایسه با پارلمان گذشته کارایی بهتری خواهد داشت و نسبت به گذشته در عرصه زنان نیز کارهای بنیادی و بهتری انجام خواهند داد.

برای بهبود جایگاه سیاسی و اوضاع اجتماعی زنان در کشور، به نظر شما مهم ترین اصلی که باید در نظر داشت، چه است؟

مسئله مهم این است که زنان باسواد و با تجربه به پارلمان راه یابند، به ویژه آنانی که وارد پارلمان می‌شوند، اگر انسجام سیاسی‌شان را حفظ کنند و برای حفظ منافع جنود زنان در افغانستان یک فرآکسیون مستقل را ایجاد کنند، تأثیر گذاری و کارایی شان یک امر قطعی است. اما در نحوه فعالیت سیاسی زنانی که وارد کارزارهای انتخاباتی می‌شوند و به پارلمان راه می‌یابند، یک مسئله بسیار مهم استقلال سیاسی آنان است. زنانی که از آدرس مستقل وارد عرصه سیاست می‌شوند، برای کار در هر عرصه‌ای، آزادی لازم را دارند. اگر یک زن به حمایت مالی و سیاسی یک شخصیت حقیقی یا حقوقی دیگر وارد این فرایند شده و به پارلمان هم راه یابد، بدون شک که او استقلال سیاسی ندارد و در مسیر حفظ منافع کسانی که از او حمایت مالی کرده‌اند حرکت خواهد کرد.

تأثیر گذاری زنان در عرصه سیاست، قبل از هر امر دیگری نیازمند استقلال اقتصادی است و استقلال اقتصادی باعث استقلال سیاسی می‌شود. بحث استقلال سیاسی زنان اهمیت اساسی دارد؛ زیرا زنانی که تاکنون در پارلمان حضور داشتند به خاطر عدم استقلال سیاسی (وابسته گی به احزاب و جریان‌های سیاسی) نمی‌توانستند که مستقلانه تصمیم بگیرند و یا مشخص در حوزه‌ی زنان کارهای لازم را پی‌گیری کنند؛ بلکه آنان بیش‌تر مصروف جهت‌گیری و حفظ منافع کسانی بودند که برای ورود به پارلمان از آنان حمایت مادی و سیاسی دریافت کرده بودند. بنابراین، گفته می‌توانیم که انتخابات برای بهبود وضعیت سیاسی زنان مهم است و این یک فرصتی است برای توزیع قدرت میان زنان و مردان که به صورت قطعی موفقیت زنان در عرصه سیاست برای بهبود وضعیت اجتماعی زنان نیز تأثیر گذار می‌باشد.

نوت: این گفت و گو قبل از برگزاری انتخابات ۲۸ میزان انجام شده بود.

انتخابات پارلمانی با حضور گسترده‌ی زنان بر گزار شد

گزارش نیم‌رخ

۲۵۵۶ نامزد برای احراز ۲۵۰ کرسی پارلمان باهم رقابت می‌کردند که از این جمله ۴۰۱ تن آنان زن و ۲۱۵۵ مرد بودند.

این درحالی است که براساس قانون اساسی و قانون انتخابات در پارلمان کشور ۶۸ کرسی ویژه نمایندگان زن در نظر گرفته شده است و بیش‌تر از آن نظر به رای شان راه خواهند یافت.

بر اساس گزارش‌های ارایه شده از طرف کمیسیون مستقل انتخابات، به خاطر تکمیل نشدن معیارهای قانونی برای برگزاری انتخابات این شورا و به ویژه عدم حضور نامزد زن برای احراز کرسی‌های شورای ولسوالی در ۱۲۰ ولسوالی کشور، این پروسه تا مدت نامعلومی به تعویق افتاد. هم‌چنان انتخابات پارلمانی در ولایت غزنی به خاطر جنجال‌های مردمی مبنای بر طرح چند حوزه‌ای شدن غزنی تا سال آینده و انتخابات پارلمانی ولایت قندهار به خاطر کشته شدن قومندان امنیه و رییس امنیت ملی این ولایت در روز قبل از زمان برگزاری انتخابات، به مدت یک هفته به تاخیر افتاد.

با تصویب قانون اساسی جدید و روی کار آمدن نظام دموکراسی در افغانستان پس از سه دهه جنگ‌های داخلی و خشونت، فضایی مهیا شد تا زنان در روندهای سیاسی و دموکراتیک حضور یابند و در ساختارهای سیاسی سهیم شوند. حضور زنان در هفده سال اخیر در پروسه‌های انتخابات به عنوان رای‌دهنده و نامزد کرسی‌های ریاست جمهوری، پارلمان و شورای ولایتی یکی از اساسی‌ترین عوامل رشد و نهادینه شدن دموکراسی در افغانستان شده است که این بار در انتخابات پارلمانی نیز زنان زیادی برای تعیین سرنوشت شان و تکمیل شدن ساختار سیاسی دولت با روی کار آمدن پارلمانی قانونی از طریق انتخابات آزاد، در این پروسه حضور گسترده داشتند و با مشارکت شان در این فرایند سیاسی به نامزد مورد نظرشان رای دادند.

نگرانی‌ها از سلامت و شفافیت این پروسه با حضور پر شور مردم بر گزار شد و زنان در این روند به عنوان رای‌دهنده و نامزدان پارلمان، نقش سازنده و پر رنگ داشتند.

مطابق با آمارهای ارایه شده از طرف کمیسیون مستقل انتخابات، در سال جاری ۱۳ میلیون و ۳۳۰ هزار

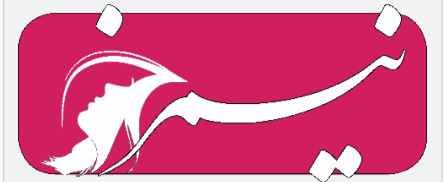
زنان در انتخابات پارلمانی با حضور گسترده جهت تحکیم دموکراسی و تعیین سرنوشت‌شان از طریق یک فرایند سیاسی و دموکراتیک در ۳۲ ولایت کشور رای دادند.

انتخابات هفدهمین دوره پارلمان کشور روز شنبه، ۲۸ میزان ۱۳۹۷ در ۳۲ ولایت کشور به استثنای

تن واجد شرایط رای‌دهی در کشور برآورد شده بود که از آن جمله ۶۶،۹ درصد واجدان شرایط رای‌دهی؛ حدود ۸ میلیون تن برای شرکت در انتخابات پارلمان و شوراها ولسوالی ۲۸ میزان ثبت نام کردند. از میان این رقم، ۳ میلیون و ۶۷ هزار نفر زن و ۵ میلیون تن آنان مرد بودند.

حضور زنان در میان نامزدان جهت احراز کرسی‌های پارلمان این دوره نسبت به دوره‌های گذشته نیز پر رنگ بود و از ۳۳ ولایت کشور به استثنای غزنی،

ولایت‌های غزنی و قندهار، با مشارکت حدود چهار میلیون تن با استفاده از سیستم بایومتریک (برای اولین بار در افغانستان) بر گزار شد. هر چند ضعف مدیریت کمیسیون انتخابات باعث ایجاد مشکلات تخنیکی در این روند شده بود ولی با تمدید روند رای‌دهی تا روز یکشنبه در شماری از مرکزها، این پروسه در بیش‌تر مرکزهای از قبل تعیین شده، بر گزار شد. انتخابات پارلمانی به عنوان یک فرایند سیاسی و دموکراتیک در افغانستان با وجود تهدیدات امنیتی و

Nimrokh Weekly

سال دوم • شماره ۵۸ • دوشنبه • ۳۰ میزان ۱۳۹۷
Monday • October 22, 2018
Vol. 2 • No. 58

این روزها...
مشارکت و صلح داخلی زنان در انتخابات
حضور زنان با سواد در پارلمان؛ عبور از مردسالاری سیاسی
شرکت نعامازی و کناره‌گیری پامیر
اجرای هر نوع نمایندگان و شنبه کناره‌گیری و الموسوی، تکلیف و دربارهای بی‌وی سی از کشورترین کرسی‌های جهان
شماره‌های تماس: ۰۷۹۸۸۹۸۸۹۴ - ۰۷۹۸۸۹۸۸۹۴
کسب اطلاعات بیشتر از: nimrokhweekly@gmail.com

خواننده‌گان عزیز: نیمرخ بدون جهت‌گیری خاص سیاسی مقالات و نوشته‌ها را از صاحب‌نظران منتشر می‌کند.

صاحب امتیاز و مدیر مسوول: فاطمه روشنیان

سرمدبیر: ریچانه رها

گزارش‌گر: آمنه امید و حسین احمدی

عکاس: نیلوفر نیک‌پور

صفحه‌آرا: اولیا عماد

زیر نظر هیئت تحریر

به جز روی کرد نیمرخ سایر نوشته‌ها مسوولیتش به دوش نویسنده‌گان می‌باشد.

هفته نامه نیمرخ در ویرایش مطالب دست باز دارد.

شماره تماس: ۰۷۹۸۸۹۸۸۹۴

آدرس الکترونیکی:

Nimrokhweekly7@gmail.com

